

01.06.2022

Dnro 49/03.04.04.04.10/2020

(Käännös)

Asia Kunnalliset säännöt ja taksat

Valittajat Kjell Eriksson, Ab Archi-Rest Oy, sekä Therese Skaag, Grill Skagen -toiminimen haltijana

Päätös, josta valitetaan

Paraisten kaupunginvaltuusto, 10.12.2019 § 108

Paraisten kaupunginvaltuusto on muun muassa hyväksynyt vesihuoltolaitoksen vuoden 2020 palveluhinnaston.

Kaupunginvaltuuston päätökseen liitetystä palveluhinnastossa on määrätty talousveden kapasiteettimaksu Nauvon, Korppoon ja Houtskarinvierasvenesatamille. Maksu on arvonlisäverottomana 0,81 euroa/vene/yöpyminen ja arvonlisäverollisena 1,00 euroa/vene/yöpyminen.

Valitus

Päätös on kumottava siltä osin kuin se koskee Nauvon, Korppoon ja Houtskarinvierasvenesatamille asetettua talousveden kapasiteettimaksua. Paraisten kaupunki on velvoitettava korvaamaan valittajien oikeudenkäyntikulua 200 eurolla. Päätöksen täytäntöönpano on kiellettävä.

Päätös on valituksen kohteena olevilta osin lainvastainen. 1 euron maksu venettä ja yöpymistä kohden ei ole sidoksissa käytetyn veden tai jäteveden määrään eikä myöskään perustu todellisiin kustannuksiin. Päätös on myös yhdenvertaisuusperiaatteen vastainen, koska se koskee vain tietyntyyppisiä yrityksiä rajoitetussa osassa kuntaa.

Päätöstä ei voida perustella sillä, että kunnan vesilaitosten tulee ylläpitää erityistä varautumista vierasvenesatamien mahdollisesti aiheuttamiin kulutushuippuihin, koska monentyyppisillä kunnassa toimivilla yrityksillä on tilapäisiä kulutushuippuja. Vierasvenesatamat aiheuttavat vain pienen osan sesonkihuipeista Paraisten kaupungin vesilaitosten alueella. Vierasvenesatamat maksavat normaalisti vesi- ja jätevesimaksua eli

perusmaksun ja käyttömaksun todellisen vedenkulutuksen mukaan. Vain hyvin rajallinen osa yöpyvistä veneistä tankkaa talousvettä vierasvenesatamissa, eikä useissa satamissa edes ole mahdollisuutta veneiden septisäiliöiden tyhjentämiseen yöpymislaitureiden yhteydessä. Satamissa olevat imutyhjennyslaitteistot sijaitsevat erillään vierasvenelaitureista ja niiden käyttöaste on vain vähäisessä määrin yhteydessä yöpymisten määrään. Lisäksi imutyhjennyslaitteistoja hoitavat monissa tapauksissa muut kuin vierasvenesatamayritykset. Oletettu perustelu kulutushuipuille on näin ollen johdettavissa ainoastaan vierasvenesatamien yhteydessä sijaitseviin wc- ja pesufasilitetteihin. Tällaisia fasilitetteja on kuitenkin myös monilla muilla sesonkiyrityksillä, joiden ei tarvitse maksaa kapasiteettimaksua. Wc- ja pesufasilitetteja ei myöskään käytetä niin poikkeuksellisessa laajuudessa, että se muodostaisi asiallisen perusteen erilliselle kapasiteettimaksulle normaalien perus- ja käyttömaksujen lisäksi.

Vesihuoltolaissa mainitaan ainoastaan liittymismaksu, perusmaksu, käyttömaksu sekä muut maksut vesilaitoksen toimittamista palveluista. Kapasiteettimaksu ei sovi mihinkään näistä kategorioista. Maksu ei ole kohtuullinen ja tasapuolinen eikä se myöskään vastaa vesihuoltolain 18 §:ssä säädettyä maksujen tarkoitusta.

Asian käsittely ja selvittäminen

Paraisten kaupunginhallitus on antanut lausunnon.

Valittajat ovat antaneet vastineen.

Hallinto-oikeuden ratkaisu

Hallinto-oikeus kumoaa Paraisten kaupunginvaltuuston päätöksen siltä osin kuin päätös koskee talousveden kapasiteettimaksun määräämistä Nauvon, Korppoon ja Houtskarın vierasvenesatamille.

Hallinto-oikeus hylkää täytäntöönpanon kieltämistä koskevan vaatimuksen.

Hallinto-oikeus velvoittaa Paraisten kaupungin korvaamaan valittajien oikeudenkäyntikuluja 200 eurolla.

Ratkaisun perustelut

Säännökset esitöineen

Vesihuoltolain 18 §:n 1 momentin mukaan vesihuollon ja huleveden viemäröinnin maksujen tulee olla sellaiset, että pitkällä aikavälillä voidaan kattaa vesihuoltolaitoksen uus- ja korjausinvestoinnit ja kustannukset. Maksuihin saa sisältyä enintään kohtuullinen tuotto pääomalle.

Saman pykälän 2 momentin mukaan maksujen tulee olla kohtuulliset ja tasapuoliset. Maksun suuruudessa voidaan ottaa huomioon tarve säädellä veden kulutusta, veden erityinen käyttötarkoitus taikka jäteveden poikkeuksellinen laatu tai määrä. Maksujen tulee tarpeen mukaan olla sellaiset, että ne edistävät veden säästäväistä käyttöä ja jäteveden määrän vähentämistä sekä ehkäisevät haitallisten aineiden johtamista viemäriin.

Vesihuoltolakia koskevan hallituksen esityksen (HE 85/2000 vp) 18 §:n 1 momentin yksityiskohtaisten perustelujen mukaan tarkoituksena on, että vesihuollon palveluista perittävät maksut vastaisivat mahdollisimman hyvin todellisia kustannuksia. 18 §:n 2 momentin yksityiskohtaisten perustelujen mukaan maksujen tasapuolisuuden vaatimus tarkoittaa, että soveltamisalan puitteissa eri asiakkaita, asiakasryhmiä tai kunnan eri alueita ei aseteta perusteettomasti toisistaan poikkeavaan asemaan.

Saman lain 19 §:n 1 momentin mukaan vesihuoltolaitoksen tulee periä vesihuollosta käyttömaksua. Käyttömaksu peritään kiinteistön käyttämän veden ja poisjohdettavan jäteveden määrän ja laadun perusteella. Vesihuoltolaitos voi periä käyttömaksua myös huleveden viemäröinnistä.

Saman pykälän 2 momentin mukaan laitos voi lisäksi periä liittymismaksua ja perusmaksua sekä muita maksuja laitoksen toimittamista palveluista. Nämä maksut ovat eri alueilla erisuuruisia, jos tämä on tarpeen kustannusten oikean kohdentamisen tai aiheuttamisperiaatteen toteuttamisen vuoksi taikka muusta vastaavasta syystä. Liittymismaksun suuruudessa voidaan ottaa huomioon myös kiinteistön käyttötarkoitus.

Vesihuoltolakia koskevan hallituksen esityksen (HE 85/2000 vp) 19 §:n yksityiskohtaisten perustelujen mukaan käyttömaksua voitaisiin periä vesihuoltolaitoksen muuttuvien kustannusten kattamiseksi sekä kiinteiden kustannusten kattamiseksi siltä osin kuin niitä ei kateta perusmaksuilla. Tarkoituksena on, että käyttömaksu määräytyisi sen perusteella, minkä verran asiakas käyttää vedenhankinnan ja viemäröinnin palveluja. Pääasiallisena maksuperusteena olisi siten vatedeskin käytetyn veden määrä. Aiheuttamisperiaatteen mukaisesti käyttömaksu olisi tältä osin mahdollista periä käytetyn veden määrän sijasta kiinteistöitä poisjohdettavan veden arvioidun määrän perusteella.

Esityksessä todetaan vielä, että 2 momentin mukaan käyttömaksun lisäksi vesihuoltolaitos voisi periä liittymismaksua, perusmaksua sekä muita maksuja laitoksen toimittamista palveluista. Liittymismaksulla voitaisiin kattaa esimerkiksi kustannukset laitoksen perustamisinvestoinneista ja palvelun aloittamisesta. Säännös mahdollistaisi myös sen, että vesihuoltolaitos ja asiakas voisivat halutessaan sopia kiinteistökohtaisiin vesihuoltoratkaisuihin liittyvistä palveluista ja laitos perisi niistä maksun. Tällaisia palveluita voisivat olla esimerkiksi kiinteistöjen vesihuoltolaitteistojen ylläpito ja kunnostus ja sakokaivojen tyhjentäminen.

Esityksessä todetaan edelleen, että asemakaava-alueiden ulkopuolisilla taajaan asutuilla alueilla ja haja-asutusalueilla vesihuollon kustannukset ovat yleensä

suuremmat kuin asemakaava-alueilla. Siksi pykälän 2 momentissa säädettäisiin, että muut vesihuollon maksut kuin käyttömaksu voisivat olla eri alueilla erisuuruisia, mikäli tämä on tarpeen kustannusten oikean kohdentamisen, aiheuttamisperiaatteen toteuttamisen vuoksi tai muusta vastaavasta syystä.

Vesihuoltolain 19 §:n säännös sai nykyisen sanamuotonsa lainmuutoksella 681/2014. Lainmuutokseen johtaneessa lakiesityksessä (HE 218/2013 vp) todetaan 19 §:n 2 momentin yksityiskohtaisissa perusteluissa, että vesihuoltolaitoksen tulisi periä liittymis-, perus- ja muita maksuja laitoksen toimittamista palveluista erisuuruisina eri alueilla, jos tämä olisi perusteltua kustannusten oikean kohdentamisen, aiheuttamisperiaatteen tai muun vastaavan perustellun syyn takia.

Selvitys asiassa

Kaupungin perustelut kapasiteettimaksulle

Kaupunginhallitus on liittännyt hallinto-oikeudelle antamaansa lausuntoon perustelut kapasiteettimaksulle. Perustelujen mukaan vedenkulutushuippu saaristossa (Nauvossa, Korppoossa ja Houtskarissa) kestää noin kuusi viikkoa juhannuksesta elokuun ensimmäiseen viikkoon, jona aikana vierasvenesatamissa käy eniten ihmisiä. Nauvon vierasvenesatamassa vedenkulutus oli vuosina 2018–2019 noin 1 900 m³ viidessä kuukaudessa eli noin 380 m³ kuukaudessa. Nauvon toiminta-alueen seuraavaksi suurin vedenkuluttaja oli ravintola, jonka vedenkulutus oli noin 1 200 m³ kahdessatoista kuukaudessa eli keskimäärin 100 m³ kuukaudessa.

Korppoossa vierasvenesataman vedenkulutus oli 1 300 m³ kuudessa kuukaudessa eli noin 220 m³ kuukaudessa. Seuraavaksi suurimmalla vedenkuluttajalla, joka pyörittää ravintolaa ja hotellia, vedenkulutus oli noin 800 m³ vuodessa eli keskimäärin noin 70 m³ kuukaudessa. Houtskarissa vierasvenesataman vedenkulutus oli noin 650 m³ neljässä kuukaudessa eli noin 160 m³ kuukaudessa, ja seuraavaksi suurimman vedenkuluttajan vedenkulutus oli 700 m³ vuodessa eli keskimäärin noin 60 m³ kuukaudessa.

Vesihuoltolaitos on investoinut noin kolminkertaiseen tuotantokapasiteettiin saaristossa normaalisti esiintyvään kulutukseen verrattuna voidakseen tarjota kaikille verkkoon liittyneille ja asiakkaille talousvettä kesän kulutushuipun aikana. Tästä on aiheutunut myös se, että vesihuoltolaitoksella on oltava Nauvossa, Korppoossa ja Houtskarissa kaksi vesilaitosta, jotta se selviää voimakkaasti kasvavasta kysynnästä kesäisin.

Kapasiteettimaksu on verrattavissa sprinklerimaksuun (toisentyypinen kapasiteettimaksu), jonka vesihuoltolaitos laskuttaa useilta asiakkailta. Sprinklerimaksun liikevaihto on noin 10 000 euroa vuodessa eli samaa luokkaa kuin kapasiteettimaksulla. Sprinklerijärjestelmä ei normaalisti kuluta vettä koko vuoden aikana, mutta maksu toimii varausmaksuna tarvittavasta

kapasiteetista, mikäli liittyjän rakennuksessa syttyisi tulipalo. Vastaavalla tavalla vierasvenesatama varaa kapasiteettimaksua maksamalla itselleen riittävän määrän käyttöväettä toimintaansa varten kesän matkailukaudeksi.

Vierasvenesatamat ovat avoinna vain kesäisin eikä niillä ole vedenkulutusta talvikuukausina. Niiden kulutushuippu ajoittuu juhannusviikonloppuun ja heinäkuuksi.

Talousveden tuotantokapasiteetti määräytyy vuoden suurimman vuorokausikulutuksen mukaan, joka on normaalisti heinäkuussa. Suurin osuus kesän huippukulutuksesta on peräisin vierasvenesatamien vedenkulutuksesta (vierasvenesatamien laiturit täynnä heinäkuussa).

Kulutustilastot vuosilta 2015–2019 osoittavat, että Nauvossa huippukulutus oli 230 m³/vrk, kun taas enimmäistuotantokapasiteetti oli 320 m³/vrk. Korppoossa huippukulutus oli 160 m³/vrk ja enimmäistuotantokapasiteetti 200 m³/vrk. Houtskarissa huippukulutus oli 70 m³/vrk ja enimmäistuotantokapasiteetti 65 m³/vrk. Vuonna 2019 Nauvossa kulutettiin talousvettä enimmillään 1 259 m³ kesän huippukulutusviikolla, kun taas kulutus normaalina talviviikkona oli 470 m³. Vastaavat luvut Korppoossa olivat 616 m³ ja 320 m³ ja Houtskarissa 372 m³ ja 130 m³.

Esimerkiksi jos Nauvon vierasvenesatamassa on 150 huvivenettä, joissa kussakin on keskimäärin kolme henkilöä, tarkoittaa se toiminta-alueella 450 henkilön asukaslisäystä vuorokaudessa. Näiden 450 henkilön voidaan arvioida kuluttavan vettä noin 100 litraa henkilöä kohden vuorokaudessa, minkä myötä vettä kuluu 45 m³/vrk. Jos tätä verrataan vesihuoltolaitoksen toiminta-alueen eli Nauvon kirkonkylän asukaslukuun, vedenkuluttajien määrä lähes kaksinkertaistuu, kun vierasvenesatama on täynnä veneitä.

Vierasvenesatamien kapasiteettimaksu on määritelty kattamaan osa talousveden tuotantokapasiteettiin vuosina 2010–2019 tehtyjen investointien poistokustannuksista. Investoinnit kolmessa saaristokunnan osassa ovat olleet yhteensä 916 800 euroa. Kolmen vierasvenesataman kapasiteettimaksujen vuotuinen tuotto on noin 10 000 euroa. Tämä vastaa vain noin 16:ta prosenttia vedentuotantolaitosten vuotuisesta 60 800 euron poistokustannuksesta, kun poisto-aika on 15 vuotta. Tuotantokapasiteetin ylläpitämiseksi laitoksiin tehdään vuosittain uudis- ja saneerausinvestointeja. Tämä tarkoittaa, että poistokustannus on jatkuva kustannus.

Vesihuoltolaitos on investoinut saaristoon huomattavasti enemmän liittymää kohden kuin Paraisten toiminta-alueeseen. Vuoden 2019 poistokustannukset liittymää kohden olivat Paraisilla 369 euroa, Nauvossa 620 euroa, Korppoossa 1 066 euroa ja Houtskarissa 1 291 euroa.

Saaristossa eli Nauvossa, Korppoossa ja Houtskarissa toiminnasta aiheutuu vesihuoltolaitokselle suuria tappioita. Vuonna 2019 tappiot näillä alueilla olivat yhteensä 281 973 euroa. Nauvossa tappio oli 46 343 euroa, Korppoossa 171 102 euroa ja Houtskarissa 64 527 euroa. Merkittävin syy tappioihin ovat poistokustannukset, jotka aiheutuvat tehdyistä investoinneista, jotka ovat

kohtuuttoman suuria suhteessa vedenmyynnin liikevaihtoon. Kapasiteetin käyttö on kannattavaa vain kesäisin kuuden viikon pituisen huippusesongin eli vierasvenesatamien toimintahuipun aikana. Kaikki vedentuotantolaitokset on pidettävä toiminnassa talvikuukausien ajan, jolloin niitä käytetään alle puolella tuotantokapasiteetista. Tämä merkitsee kalliimpia käyttökustannuksia suhteessa siihen, että tuotanto olisi tasaista koko vuoden ajan. Vesilaitosta ei voi pysäyttää tai jättää kuivaksi talven ajaksi, koska ylösajokustannukset olisivat vielä kalliimmat kuin laitoksen käyttö tyhjäkäynnillä talvikuukausien ajan.

Vesihuoltolaitos ei voi velvoittaa muita asiakkaitaan kustantamaan ylisuuria investointeja, joita saaristoon on tehty etupäässä talousveden toimittamiseksi vierasvenesatamille kesäisin, ja siitä syystä on otettu käyttöön vierasvenesatamilta perittävä kapasiteettimaksu. Vierasvenesatamiin kohdistuu nyt vain 16 prosenttia poistokustannuksista kapasiteettimaksun muodossa. Vierasvenesatamien osuuden poistokustannuksista tulisi olla lähemmäs 50 prosenttia (noin 30 400 euroa/vuosi), jotta se olisi tasapuolinen suhteessa muihin asiakkaisiin. Vesihuoltolaitoksen tavoitteena on nostaa kapasiteettimaksua tulevana vuosina.

Nykytilanteessa Paraisten toiminta-alueen vesiliittymän haltijat maksavat Nauvon, Korppoon ja Houtskarinn kalliita tuotantokustannuksia ja toimintaan tehtyjä investointeja. Jokainen Paraisten kunta-alueen vesiliittymän haltija sponsoroi saaristo-osien vesihuoltotoimintaa noin 120 eurolla vuodessa kapasiteettimaksun laskuttamisesta huolimatta. Tällainen sponsorointi on vesihuoltolain periaatteiden vastaista, koska kunkin toiminta-alueen kustannukset tulisi kattaa vesihuoltotoiminnan tuotoilla.

Vierasvenesatamat kuormittavat myös jätevedenpuhdistamoita ja aiheuttavat huippukulutusvuorokausina puhdistamoiden mitoitusravot ylittäviä määriä jätevettä.

Kaupungin perusteluihin on liitetty yhteenveto vesihuoltolaitoksen vuoden 2019 tuloslaskelmasta. Yhteenvedon mukaan talousveden osuuden poistot ovat olleet Paraisilla 420 117 euroa, Nauvossa 76 861 euroa, Korppoossa 40 301 euroa ja Houtskarissa 30 668 euroa. Kokonaispoistot ovat olleet Paraisilla 884 912 euroa, Nauvossa 142 532 euroa, Korppoossa 132 198 euroa ja Houtskarissa 37 144 euroa. Liikevaihto toiminta-alueella kohden on ollut Paraisilla 3 703 748 euroa, Nauvossa 264 185 euroa, Korppoossa 137 580 euroa ja Houtskarissa 61 160 euroa. Paraisten toiminta-alue on tuottanut 504 871 euron voiton, kun taas saariston toiminta-alueet ovat tuottaneet yhteensä 281 973 euron tappiot, jotka muodostuvat 46 343 euron tappiosta Nauvossa, 171 102 euron tappiosta Korppoossa ja 64 527 euron tappiosta Houtskarissa.

Valittajien vastine kaupungin selvitykseen

Valittajat ovat esittäneet vastineessaan muun muassa, että kaupungin laskelmat antavat vääristyneen kuvan todellisuudesta. Todellisuudessa

vierasvenesatamien kulutuksen osuus ei ole niin suuri, varsinkaan kun kulutus kasvaa yleisesti koko saaristossa kesäkauden aikana. Vierasvenesatamien kulutus myös jakautuu noin kuudelle kuukaudelle vuodessa, eikä se rajoitu lyhyeen kesän huippusesonkiin. Valittajat ovat selvittäneet, että kaupungin esimerkissä mainittu Houtskarın toiseksi suurin vedenkuluttaja on luultavasti kansanopisto, joka kaupungin mukaan kulutti vettä 700 m³ vuodessa. Kansanopiston kulutusjakso ajoittuu kuitenkin samaan ajanjaksoon kuin vierasvenesataman eli kulutus ei jakaudu koko vuodelle. Jos tämä pitää paikkansa, vierasvenesatama 650 m³:n kulutuksellaan neljässä kuukaudessa ei suinkaan ole Houtskarın suurin vedenkuluttaja kesäaikaan.

Oikeudellinen arviointi

Sen ratkaisemiseksi, onko Nauvon, Korppoon ja Houtskarın vierasvenesatamille asetettu talousveden kapasiteettimaksu vesihuoltolain mukainen, on ensin ratkaistava, onko kapasiteettimaksu ylipäättään sellainen maksu, joka voidaan periä vesihuoltolain 19 §:n säännösten perusteella.

Hallinto-oikeus toteaa aluksi, että kapasiteettimaksu ei ole liittymismaksu.

Kaupunki ei ole perustellut kapasiteettimaksua tarpeella kattaa talousveden tuotannon muuttuvia kustannuksia, eikä maksu perustu myöskään veden todelliseen kulutukseen. Kaupunki laskuttaa vierasvenesatamilta erikseen käyttömaksun, joka perustuu veden kulutukseen. Kapasiteettimaksua ei näin ollen voida pitää vesihuoltolain 19 §:n 1 momentissa tarkoitettuna käyttömaksuna.

Vaikka vesihuoltolaitos ylläpitää kapasiteettia, jota kesäkuukausien kulutushuipuista selviäminen edellyttää, se ei tarjoa vierasvenesatamille sellaista palvelua, jota muut liittyjät eivät käyttäisi tai joka ei olisi muiden liittyjien käytettävissä. Vierasvenesatamat käyttävät samaa palvelua kuin muutkin liittyjät, eli talousvettä. Kapasiteettimaksua ei näin ollen voida pitää myöskään vesihuoltolain 19 §:n 2 momentissa tarkoitettuna muuna maksuna vesihuoltolaitoksen toimittamista palveluista.

Vesihuoltolain 19 §:n esitöistä (HE 85/2000 vp) ilmenee, että perusmaksuja voidaan periä erityisesti vesihuoltolaitoksen kiinteiden kustannusten kattamiseksi. Kaupunki on perustellut kapasiteettimaksua tarpeella kattaa investointien poistokustannukset. Hallinto-oikeus toteaa, että tällaiset kustannukset voidaan kattaa perusmaksuilla. Vesihuoltolaissa ei kielletä perusmaksujen määrittämistä useammasta erillisestä osasta koostuviksi. Vaikka kaupunki ei ole kutsunut kapasiteettimaksua perusmaksuksi ja vaikka vierasvenesatamille on määrätty myös erikseen perusmaksut, voidaan kapasiteettimaksun asiallisesti katsoa muodostavan osan vierasvenesatamien perusmaksuja.

Vesihuoltolain 19 §:n 2 momentin mukaan perusmaksujen on oltava eri alueilla erisuuruisia, jos tämä on tarpeen kustannusten oikean kohdentamisen vuoksi. Asiassa annetun selvityksen mukaan poistokustannukset suhteessa

Hallinto-oikeus toteaa, että saaristokunnan osien toiminnan vuotuisten poistojen määrä on korkea ja että kyseinen toiminta on tappiollista. Nämä seikat sekä kapasiteettimaksusta kertyvä suhteellisen vähäinen summa huomioon ottaen vaikuttaa todennäköiseltä, että kapasiteettimaksu ei ole ilmeisessä epäsuhteessa vierasvenesatamien osuuteen kapasiteettimaksulla katettaviksi tarkoitetuista kiinteistä kustannuksista.

Päätösaineistossa ei kuitenkaan oteta huomioon sitä, kuinka suuren osuuden vesihuoltolaitoksen kiinteistä kustannuksista vierasvenesatamat maksavat varsinaisilla perus- ja käyttömaksuilla ja miten niiden osuus näin maksetuista kiinteistä kustannuksista vertautuu muiden liittyjien osuuteen kiinteistä kustannuksista. Päätösaineistosta ei myöskään käy ilmi, kuinka suuri vierasvenesatamien osuus kunkin kunta-alueen yhteen lasketuista käyttö- ja perusmaksuista on tai miten kapasiteettimaksu vaikuttaa tähän maksuosuuteen.

Hallinto-oikeus toteaa yhteenvetona, että kaupunginvaltuuston päätöksestä ja asiassa annettusta selvityksestä ei käy ilmi, vastaako vierasvenesatamien kapasiteettimaksu yhdessä vierasvenesatamien muiden maksujen kanssa kustannusten kattamisperiaatetta vai aiheuttaja maksaa -periaatetta. Asiassa annettu selvitys ei myöskään anna riittävää pohjaa sen arvioimiseksi, täyttääkö kapasiteettimaksu tasapuolisuuden vaatimuksen. Päinvastoin tähän mennessä esitetty, osittain puutteellinen selvitys viittaa siihen, että tämä vaatimus ei täyty. Valtuuston päätös määrätä kapasiteettimaksu on näillä perusteilla lainvastainen.

Koska valituksenalainen päätös on kumottava valituksen kohteena olevilta osin, päätöksen täytäntöönpanoa ei ole tässä vaiheessa syytä kieltää.

Erityisesti asian ratkaisu huomioon ottaen olisi kohtuutonta, jos valittajat joutuisivat vastaamaan itse oikeudenkäyntikuluistaan.

Sovelletut oikeusohjeet

Kuntalaki 135 § 2 mom.

Vesihuoltolaki 18 § 1 ja 2 mom., 19 § ja 20 § 1 mom.

Laki oikeudenkäynnistä hallintoasioissa 95 § 1 mom. ja 123 §

Muutoksenhaku

Tähän päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan.

Valitusosoitus on liitteenä (Kunnallisvalitus).

Hallinto-oikeuden kokoonpano

Asian ovat ratkaisseet hallinto-oikeuden ylituomari Seija Kaijanen sekä hallinto-oikeustuomarit Juho Vuori ja Sami Kouki. Asian on esitellyt Juho Vuori.

Tämä päätös on sähköisesti varmennettu ja tulostettu hallinto-oikeuden asiantuntijajärjestelmästä.

Jakelu

Päätös tavallisena tiedoksiantona kirjeellä

Kjell Eriksson

Maksutta

Hallintolain 56 ja 68 §:n mukaan Kjell Erikssonin on viipymättä tämän päätöksen tiedoksi saatuaan ilmoitettava siitä muille valituksen yhdessä tehneille. Jos hän tämän laiminlyö, hän on velvollinen korvaamaan laiminlyönnistä aiheutuneen vahingon sikäli kuin se laiminlyönnin laatuun ja muihin olosuhteisiin katsoen harkitaan kohtuulliseksi.

Jäljennös

Paraisten kaupunginhallitus, jonka kuntalain 108 §:n mukaisesti on ilmoitettava päätöksestä

Hallinto-oikeuden yhteystiedot

Turun hallinto-oikeus

Sairashuoneenkatu 2–4 (PL 32), 20101 Turku

turku.hao@oikeus.fi

Puh. 029 56 42400

<https://asiointi2.oikeus.fi/hallintotuomioistuimet>

VALITUSOSOITUS (Kunnallisvalitus)

Hallinto-oikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen kirjallisella valituksella, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan.

Valitusluvan myöntämisen perusteet

Oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain 111 §:n 1 momentin mukaan valituslupa on myönnettävä, jos:

- 1) lain soveltamisen kannalta muissa samanlaisissa tapauksissa tai oikeuskäytännön yhtenäisyyden vuoksi on tärkeätä saattaa asia korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi;
- 2) asian saattamiseen korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi on erityistä aihetta asiassa tapahtuneen ilmeisen virheen vuoksi; tai
- 3) valitusluvan myöntämiseen on muu painava syy.

Valituslupa voidaan myöntää myös siten, että se koskee vain osaa muutoksenhaun kohteena olevasta hallinto-oikeuden päätöksestä.

Valitusaika ja tiedoksisaantipäivä

Valitus on tehtävä 30 päivän kuluessa hallinto-oikeuden päätöksen tiedoksisaantipäivästä, sitä päivää lukuun ottamatta.

Jos päätöksestä valitetaan kunnan jäsenelle taikka kuntayhtymän jäsenkunnalle tai sen jäsenelle kuuluvan valitusoikeuden nojalla, valitusaika lasketaan siitä päivästä, jolloin kunta tai kuntayhtymä on julkaissut ilmoituksen yleisessä tietoverkossa.

Jos päätös on annettu asianomaiselle erikseen tiedoksi, valitusaika luetaan kuitenkin tiedoksisaannista. Vastaanottajan katsotaan saaneen tiedon kirjeitse tavallisena tiedoksiantona lähetetystä asiakirjasta seitsemäntenä päivänä asiakirjan lähettämisestä, jollei vastaanottaja näytä tiedoksisaannin tapahtuneen tätä myöhemmin. Päätös on lähetetty päätöksen antopäivänä, joka ilmenee päätöksen ensimmäiseltä sivulta. Viranomaisen tietoon asiakirjan katsotaan kuitenkin tulleen kirjeen saapumispäivänä.

Käytettäessä todisteellista tiedoksiantotapaa vastaanottajan katsotaan saaneen päätöksestä tiedon vastaanottotodistuksen, saantitodistuksen tai tiedoksiantotodistuksen osoittamana päivänä. Sijaistiedoksiannossa tiedoksisaannin katsotaan tapahtuneen kolmantena päivänä sijaistiedoksiantoa koskevan tiedoksiantotodistuksen osoittamasta päivästä.

Käytettäessä tavallista sähköistä tiedoksiantotapaa vastaanottajan katsotaan saaneen tiedon päätöksestä kolmantena päivänä viestin lähettämisestä (sähköpostitse tai sähköisen asiointipalvelun kautta), jollei muuta näytetä. Sähköisen asiointipalvelun kautta todisteellisesti tiedoksi saadun päätöksen tiedoksisaantipäivä on päätöksen noutamispäivä asiointipalvelusta.

Valituksen sisältö

Valituksessa, johon on sisällytettävä valituslupahakemus, on ilmoitettava:
- valittajan nimi ja yhteystiedot mukaan lukien se postiosoite ja mahdollinen

muu osoite, johon oikeudenkäyntiin liittyvät asiakirjat voidaan lähettää (prosessiosoite); jos valittajan puhevaltaa käyttää hänen laillinen edustajansa tai asiamiehensä, on valituksessa mainittava myös tämän yhteystiedot

- päätös, johon haetaan muutosta (valituksen kohteena oleva päätös)
- peruste, jolla valituslupaa pyydetään, sekä syyt, joiden vuoksi valitusluvan myöntämiseen on mainittu peruste
- miltä kohdin päätökseen haetaan muutosta ja mitä muutoksia siihen vaaditaan tehtäväksi (vaatimukset)
- vaatimusten perustelut
- mihin valitusoikeus perustuu, jos valituksen kohteena oleva päätös ei kohdistu valittajaan.

Yhteystietojen muutoksesta on valituksen vireillä ollessa ilmoitettava viipymättä korkeimmalle hallinto-oikeudelle. Jos usea tekee valituksen yhdessä, voidaan joku heistä ilmoittaa yhdyshenkilöksi.

Valituksen liitteet

Valitukseen on liitettävä

- hallinto-oikeuden päätös valitusosoituksineen
- selvitys siitä, milloin valittaja on saanut päätöksen tiedoksi, tai muu selvitys valitusajan alkamisen ajankohdasta
- asiakirjat, joihin valittaja vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu viranomaiselle.

Asiamiehen, joka ei ole toiminut asiamiehenä asian aikaisemmassa käsittelyvaiheessa ja joka ei ole asianajaja, julkinen oikeusavustaja tai luvan saanut oikeudenkäyntiavustaja, on liitettävä valitukseen valtakirja.

Valituksen toimittaminen

Valitus on toimitettava valitusajassa korkeimmalle hallinto-oikeudelle. Sen tulee olla perillä valitusajan viimeisenä päivänä ennen viraston aukioloajan päättymistä. Tämä koskee myös tilanteita, joissa valitus toimitetaan sähköisen asiointipalvelun kautta tai sähköpostitse. Asiakirjat voi toimittaa myös sähköisessä asiointipalvelussa. Asiakirjojen lähettäminen postitse tai sähköisesti tapahtuu lähettäjän omalla vastuulla.

Korkeimman hallinto-oikeuden yhteystiedot:

Käyntiosoite: Paasivuorenkatu 3
00530 Helsinki
Puhelin: 029 56 40260 (kirjaamo)
Fax: 029 56 40382
Sähköposti: korkein.hallinto-oikeus@oikeus.fi

Hallinto- ja erityistuomioistuinten asiointipalvelu:

<https://asiointi2.oikeus.fi/hallintotuomioistuimet>

KORKEIMMAN HALLINTO-OIKEUDEN PÄÄTÖKSESTÄ PERITTÄVÄ OIKEUDENKÄYNTIMAKSU

Muutoksenhakuasian ja valituslupa-asian käsittelystä korkeimmassa hallinto-oikeudessa peritään 530 euron suuruinen oikeudenkäyntimaksu.

Oikeudenkäyntimaksua ei korkeimmassa hallinto-oikeudessa peritä tuomioistuinmaksulain 5 §:ssä tarkoitetuista maksuttomista suoritteista tai mikäli maksun perimättä jättämiseen on tuomioistuinmaksulain 4 §:ssä tarkoitettu peruste.

Oikeudenkäyntimaksua ei myöskään peritä, jos korkein hallinto-oikeus muuttaa valituksenalaista päätöstä muutoksenhakijan eduksi. Maksu peritään kuitenkin riippumatta lopputuloksesta veroasiassa annettua ennakkoratkaisua koskevassa muutoksenhakuasiassa.

Oikeudenkäyntimaksua ei peritä oikeusapulain nojalla käsittelymaksuista vapautetuilta eikä muualla laissa viranomaisen toimenpiteistä suoritettavista maksuista vapautetuilta.

Jos maksun periminen olisi ilmeisen kohtuutonta, viranomainen tai maksun määräävä virkamies voi yksittäistapauksessa määrätä, ettei maksua peritä.

Tuomioistuinmaksulaki (1455/2015)